

[Indenrigsministeren.]

dre områder i købstaden. Da indlemmelse selv af store arealer kan ske uden afstemning blandt vælgerne i købstaden, og afstemning ofte undlades, når vedkommende kommunalbestyrelser er enige om indlemmelsen, kan det virke lidt urimeligt, hvis der som følge af bestemmelserne i § 51 skal iværksættes afstemning blandt købstadens vælgere alene af hensyn til en samtidig stedfindende udskillelse af et mindre, måske ubeboet areal, og jeg har fundet det naturligt at benytte lejligheden, nu da loven alligevel skal ændres, til at søge at råde bod herpå.

Ved de foreslåede regler — hvorefter der fremtidig til en administrativ udskillelse af en del af en købstad foruden enighed mellem by- og sogneråd kun kræves tilslutning fra størstedelen af grundejere og vælgere i selve det område, der udskilles — mener jeg, at det — trods forenklingen — på fyldestgørende måde er sikret, at ingen berettiget interesse går for nær.

Med disse ord tillader jeg mig at anbefale de to lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Første næstformand (Arnth Jensen): Eks-emplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om en kommission til undersøgelse af spørgsmål vedrørende opsigelsesfrister samt faglærtes og ufaglærtes arbejdsområder.

Valgt blev: *Lindberg, Bundvad, Ingvard Dahl, Leonhard Hansen, Peder Knudsen, Th. Poulsen, Harald Nielsen, Axel Kristensen, Thorvil Kristensen, Foged, Jørgen Gram, Boeck-Hansen, Carsten Raft, Bertel Dahlgaard og Ragnhild Andersen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 294 af 29. oktober 1937 om en kommunal lånefond.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 219).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal hermed tillade mig for det høje folketing at anbefale forslag til lov om ændring i lov nr. 294 af 29. oktober 1937 om en kommunal lånefond, efter at forslaget enstemmigt er vedtaget uændret i det andet høje ting.

Da den i 1934 oprettede midlertidige lånefond i 1937 genoptog sin virksomhed under navnet den kommunale lånefond, var der ved loven truffet bestemmelse om, at restgælden af fondens udlån ikke på noget tidspunkt måtte overstige 48 mill. kr., hvoraf mindst 15 mill. kr. skulle være forbeholdt udlån til amts- og sognekommuner.

Disse beløb er efterhånden blevet hævet, senest ved lov nr. 284 af 30. maj 1940, og udgør nu henholdsvis 100 mill. kr. og 35 mill. kr.

Restgælden af fondens udlån androg ved udgangen af 1949 ca. 70 mill. kr., og der forelå samtidig anmodninger om lån til et samlet beløb af ca. 33 mill. kr.

Såfremt disse lån blev bevilget, ville udlånet stige til ialt 103 mill. kr., og samtidig ville det for hovedstads- og købstadskommuner fastsætte maksimum blive overskredet med ca. 17 mill. kr.

Fonden har altså ikke mulighed for at imødekomme alle de fremkomne andragender.

Det er min opfattelse, at lånefondens har været til gavn for kommunerne i den tid, den har bestået, og jeg finder, at det er af betydning, at fonden bliver sat i stand til at fortsætte sin virksomhed fremover.

Det må her tages i betragtning, at kommunernes lånebehov sikkert i den kommende tid vil stige som følge af, at der må regnes med iværksættelse af beskæftigelsesarbejder i forøget grad.

Det må jo også erkendes, at 100 mill. kr. i dag ikke repræsenterer den samme købekraft som i 1940.

Det foreslås derfor, at lånegrænsen forhøjes til 150 mill. kr., hvoraf 50 mill. kr. forbeholdes amts- og sognekommuner.

Jeg skal tilføje, at de fornødne midler til fondens virksomhed tilvejebringes ved optagelse af lån, for hvilke staten garanterer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

hr. H. Christensen: Lovforslaget om den kommunale lånefond går ud på at forhøje maksimumbeløbet for udlån.

Da loven blev revideret i 1940, fastsattes udlånsbeløbet til 100 mill. kr., hvoraf de 35 mill. kr. forbeholdtes amts- og sognekommunerne. Nu foreslås det ved lov-